

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Я. Х. ЯНЕВЪ

АБОНАМЕНТЪ; ЗА ЕДНА ГОДИНА 280 ЛЕВА

ЗА ШЕСТЪ МЕСЕЦА 150 ЛЕВА

ОБЯВЛЕНИЯ: ОФИЦИАЛНИ 2.50 НА КВ. СМ.
ТЪРГОВСКИ — ПО СПОРАЗУМЕНИЕ

Тел. № 150

ул. Царица Йоана № 23

„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“ -- едно чисто знаме!

Вестникъ „Добруджански гласъ“ години наредъ работи за националната свобода и напредъкъ, работи съ жаръ, самоотверженостъ, упоритостъ и успешно. Днесъ Добруджа е свободна, а неговите читатели — здрави българи съ високъ националенъ духъ — готови за жертви, за напредъка и величието на България.

Сега, когато вестникъ „Добруджански гласъ“ започва да излиза наново, азъ му пожелавамъ отъ сърдце още по-голямъ успѣхъ.

Нека той олуни на цялкупна България така достойно, както олуни на поробена Добруджа.

Нека разнася свѣтлината на общобългарскитѣ идеали.

Нека бѣде носителъ на идеята на здрава и силна българска държава.

НЕКА РАТУВА ЗА ОБЩО - БЪЛГАРСКАТА СПЛОТНОСТЪ ОКОЛО ВЪРХОВНИЯ ВОИДЪ НА БЪЛГАРИЯ!

ПЕТЪРЪ ГАБРОВСКИ

М-ръ на Вътрешнитѣ работи Нар. здраве

М-ръ П. ГАБРОВСКИ

СТЕФАНЪ

БРАВО, СЪЖЛИ ВОИНИ!

Офицеритѣ, подофицеритѣ и чиновницитѣ отъ добришкия гарнизонъ сж събрали помежду си вмѣсто поздравления до свои близки по случай празникитѣ сумата отъ 5,000 лева за полза на беднитѣ отъ града ни.

Този високъ благороденъ жестъ доказва за лишенъ пжтъ, че гордитѣ български воици сж голѣми не само въ стихията на кърватата браня но тѣ сж също така способни и за мирни подвизи отъ човѣченъ характеръ.

Храбритѣ сж такива, каквито сж и ние и блѣнувахме по нѣкогѣ редъ!

ОБЩИ УСИЛИЯ НА ОБЩЪ ФРОНТЪ

РИМЪ 2. (Съобщение) Вестникъ „Пополо“ пише, че изпращането на войни отъ германскитѣ войски въ Италия сведочи за братството по оръжията двата съюзника.

НОВОГОДИШЕНЪ ПОЗДРАВЪ НА М-РЪ БАГРЯНОВЪ КЪМЪ ДОБРУДЖАНЦИ

Изтеклата 1941 година донесе една голѣма радостъ за българския народъ: избавлението на българска Добруджа отъ чуждо вла-

во. Въдъхновяваната отъ Н. В. Царя външна политика на българското правителство се увѣнча съ успѣхъ и нека предъ прага на новата 1941 година дадемъ святъ обетъ, че ще пазимъ за винаги въ обявения на майката — отечество скжпата и свидна Добруджа.

Есента на 1940 година не бѣше много благоприятна за земеделската работа въ Добруджа, но въпреки това, ние направихме всички усилия, за да скжтаме въ пазвата на богатия добруджански черноземъ здравия български по-сѣвъ.

Дано благодатната дъсница на Всевишния благослови съ обиленъ плодъ труда на българския добруджанецъ презъ новата 1941 година!

Министъръ Багрянковъ

Директоръ на провинциалнитѣ

на общинитѣ на Добруджа

ИЗДАТЪ НА БЪЛГАРСКИ

Министъръ на земеделието

на общинитѣ на Добруджа

Ний нѣмаме основателство да зимъ старата отиваща година, защото тя донесе на добруджанеца — роба — годинна слънцето бѣше да изсипва животворнитѣ си лъчи надъ добруджанскитѣ полета, мракъ бѣ обхващалъ села и градове. По домоветѣ се чуваша само стенанията на роба, който едва понасяше бремето на чуждата власт. Занѣмъ родната речъ замѣнена отъ плюшенето на камшика и отъ острieto на байонетата. Свѣтеше само българското, родното кандило и се чуваше трепетъ на българското сърдце. И нѣмашъ земна сила, и не бѣше намѣрено срѣдство да угаси пламъка на българското кандило и да спре туптенето на българското сърце. Тѣ не можаха да разбератъ, че източника имъ не бѣше материаленъ, за да може да се унищожи, а се криеше дълбоко въ душата на българина, която го пазеше съ своя чистъ духъ, черпещъ своята сила отъ вѣчния стремежъ на българина, още отъ времето на Аспаруха, къмъ свобода и воленъ животъ. Не може бѣеятъ по духъ да разбере силата на горния човѣкъ — българина, който за запазване родъ и Родина е готовъ да се откаже отъ всичко земно и да сложи предъ олтаря на Отецеството си цѣлата своя сжчностъ. Не може потисника да разбере, че нѣма законъ Божий и човѣшки, който да допусне дисхармония въ отношенията между хората, слабия по духъ да владѣе силния. Той чувствуваше, че стоманата не може лесно да се моделира, че преди да успѣе въ този си стремежъ, искритѣ отъ стоманата испускани отъ ударитѣ, които се сипятъ върху нея ще го изгорятъ. И тѣ го изгориха, за да пламне огъня на свободата, който обгърна съ ореола на мъченикъ образа на силния по духъ българинъ — добруджанецъ. Божествена музика засяри симфонията на свободата и отъ материалнитѣ развалини на построената добруджанска земя, огнището на българщината, изникна по-мощенъ по духъ новъ образъ на българина, гаранция за неугасващата мощъ на единъ народъ, който е крепилъ, презъ годинитѣ на своето страдание, сжществуванието си чрезъ силното национално съзнание.

Това ни донесе 1940 година и ние не бива да бждемъ недоволни отъ нея.

Но новата година извиква въ душата ни по-голямъ радостъ съ надеждитѣ, които носи за благоденствието на българскитѣ народъ.

Дерзай, славни Конакъ!

Жителитѣ на с. Конакъ, добричко, сж сложили основитѣ на народно читалище, което сж назвали „15-и октомврий“ въ паметъ на оная вартодомеевска нощъ отъ 1933 г., презъ която цинцарски банди извършиха надъ селото едно отъ най-жестокитѣ издевателства въ Добруджа, убивайки трима отъ най-достойнитѣ синове на Конакъ. Подгонени отъ ужаса на тази нощъ половината отъ жителитѣ на селото се преселиха въ България.

Сета коначени заживѣватъ новъ и пълненъ съ надежди животъ. Черниятъ призракъ отъ миналото ще имъ се явява само, за да каля българския имъ духъ и да ги подтиква къмъ хубави начинания, каквото е ново - образуваното читалище.

Потопенъ Английски па- раходъ

НЮ-ЙОРКЪ 2. Радио Мекей съобщава, че неизвестенъ корабъ е издалъ тревожни сигнали, определяйки, че се намира северо-източно отъ Тенери. Пред полага се, че се касае до английския товаренъ корабъ „Найдоръ“ потопенъ вѣроятно отъ подозрително движеще се изъ океана кръстосвачъ.

Германско въздушно нападение надъ Англия

БЕРЛИНЪ 3 — Г. Т. А. Върховното командване на въоръженитѣ германски сили съобщава, че единъ германски самолетъ действайки отъ южно крайбрежието на Англия е нападналъ единъ неприятелски корабъ и го е потопилъ.

Тежки германски самолети сж летѣли презъ нощта надъ голѣмия миненъ центъръ Кардифъ, нанасяйки му голѣми повреди. Запалителни бомби сж предизвикали множество пожари, които можело да се наблюдаватъ отъ сто километра. Причинени сж биле и голѣми разрушения на пристанищнитѣ докове.

Презъ тази нощъ английски самолети пуснаха бомби надъ северна Германия, предизвиквайки нѣкои пожари и убивайки 8 души и раниха нѣколко.

СТОКХОЛМЪ 3 — Едно страшно нападение е било извършено отъ германската авиация надъ юженъ уелсъ, най-богатата английска минна област. Биле хвърлени избухливи бомби отъ всички калибри, които сж причинили голѣми пожари и опустошения, заели такива размѣри, щото могли биле да се наблюдаватъ отъ далече.

БЕРЛИНЪ 3 (ГТА) — Днесъ цѣлия германски печатъ на уводно мѣсто подчертава твърдото решение на водача Хитлеръ и волята на германския народъ да се води борбата до пълното разгромяване на британската империя.

Английски признания за опасността отъ германската блокада

АМСТЕРДАМЪ 3 — Герм. телеграфна агенция съобщава, че „английския“ майоръ уолтеръ Къркъ твърди въ единъ свои изявления, че Англия трѣбва да очаква нови удари отъ страна на Германия и то такива, каквито и не е снужвала до сега. Опасността отъ германската блокада, казалъ английския офицеръ, расте страховтно и азъ смѣтамъ, че помощта на Америка не ще ни спаси отъ удара, който ни подготвява Хитлеръ. Доставкитѣ на Съединенитѣ Щати идатъ вече много късно!

И лондонъ бомбардиранъ

БЕРЛИНЪ 3 (Г.Т.А.). Германски бомбардировачна-падчаха Лондонъ при много благоприятно време и успѣха да засѣгнатъ избрани сж обекти Споредъ признания на английската тел. агенция биле сж разрушени множество военни постройки, муниционни фабрики, а въ много квартали на града сж избухнали пожари.

Английското нападение надъ Холандия

АМСТРАДАМЪ 3 (Г. Т. А.). Английски самолети сж летѣли четвъртъкъ и петъкъ надъ Хага и околноститѣ, хвърляйки различни бомби. Има 40 души убити и множество ранени. Разрушени сж много къщи.

Германския печатъ осжжда „Словенецъ“

ВИЕНА 3 — (ГТА) Въ люблонския вестникъ „Словенецъ“ е помѣстена статия, въ която се заключава, че бждещия миръ щѣлъ да бжде продиктуванъ отъ силата и се изказва убеждението, че само тържеството на демокрацията щѣло да спаси свѣта.

Като разглежда тази статия в-къ „Фолкшперъ Беобахтеръ“ подчертава очевидната недоброевѣстност на словенския органъ, който забравя, че ако национал-социалистическа Германия не купува отъ Югославия стопанското положение на последната ще бжде едно отъ най-плачевенитѣ, а ако Хитлеръ искаше да прояви сила, то „Словенецъ“ не би писалъ, тѣй както пише понастоящемъ.

Неизвестни самолети надъ Ирландия!

ДЪБЛИНЪ 3. Официалното ирланско съобщение гласи, че неизвестенъ още самолетъ е хвърлилъ къмъ 340 ч. презъ нощта бомби надъ ирландската столица, които сж наранили 12 души и сж причинили пожари. Бързата намѣса на военнитѣ успѣ да локализира пожаритѣ.

СТАЛИНЪ НЕ СЕЕ ПРОИЗНАСЯЛЪ ЗА АНГЛИЯ

МОСКВА 3 — (Тасс) Отъ официално мѣсто категорично се опровергава, че Г. Сталинъ е писалъ статия въ в. „Правда“, въ която ужъ се произнесалъ въ полза на Англия. Съветскитѣ сѣди гледатъ на тази интрига, като на злополученъ опитъ на британската политика да заблуди свѣтовното мнение.

Народният представител и председател на добруджанската организация г. Ангелъ Стояновъ за добруджанската интелигенция

Въ заседанието на 19 ноември т. г. Народното събрание разгледа и законопроектът за приемане на служба по Министерството на железниците, пощите и телеграфите български от Северна и Южна Добруджа, които са служили в румънските железници, пощи и телеграфи.

По този законопроект, взе думата и народният представител г. Ангелъ Стояновъ, който между другите ценни мисли, каза следното за добруджанската интелигенция:

„Освобождението на Южна Добруджа заваря там една интелигенция будна, трудолюбива и родолюбива, състояща се от учители, лекари, инженери, агрономи, лесовъди и др., едни от които са свършили своето висше образование в чужбина, други са свършили средното си и висше образование у нас, а мнозинството от тях са свършили българските гимназии в Добрич и Силистра и университетите в Клуж и Букурещ. Тази интелигенция не напусна Добруджа, не дойде въ пределите на Царството, за да прибиже и претаме — всредъ

отдаде на професията си. Ония от тях, които не можаха да намерят пласментъ на своята професия в Добруджа, постъпиха на работа в румънски частни или държавни учреждения отатъкъ Дунава. Длъженъ съмъ тукъ да подчертая, че на тази интелигенция бѣ внушено да не напуска Добруджа, а да стои тамъ въ поробената земя, за да бѣде духовниятъ, тъй да се изразя, водител на българското население. И само ако не може да намери пласментъ на труда си въ Добруджа, тогава да се пласира отъкъ Дунава. Това бѣ една разумна политика, твърде полезна отъ гледище на националните ни интереси и която съ голѣмъ тактъ и умѣние се провеждаше отъ отговорните мѣста и лица, имали върховната повеля да се грижатъ за защита на българщината вънъ отъ пределитъ на България.

Добруджанската интелигенция

въ нейното подавяващо болшинство служи честно на нашето национално дѣло и изпълни достойно своя дългъ къмъ добруджанското българско население и къмъ националните ни идеали. Презъ времето на робството, тя всѣкога бѣше на будна стража за българщината и на фронта на легалните борби за по-свѣтли, по-честити и по-радостни дни за българския народъ. Добруджанската интелигенция излъчи изъ своята срѣда смѣли борци за културни, граждански и политически права. Тя излъчи журналисти, писатели и поети, които държаха будно националното съзнание и свѣсть, държаха високо знамето на родолюбието и бѣха факелъ, който освѣтляваше пътя къмъ възкресение, къмъ свобода.

Борбата на добруджанската интелигенция бѣ трудна, но благородна и тя я изнесе съ чудно себепридане, съ всеотдайна любовъ, съ преданостъ и национална гордостъ. Добруджанската интелигенция не се уплаши нито отъ преследвания, нито даже отъ убийства. Не, тя не отстъпи предъ бруталната сила на поробителя! Тя не отстъпи даже и при вида на падналите жертви. На всѣки гробъ добруджанската интелигенция издигаше барикади, развѣвяше знамето изовѣше народа къмъ сплотеностъ и борба за права и свобода.

бѣше и водителъ, и будителъ, и закрильникъ на добруджанското население презъ четвъртъковното робство на Добруджа.

Ето защо, отъ това високо мѣсто азъ изказвамъ и благодарността си и възторга си къмъ добруджанската интелигенция за достойно изпълнение отъ нея дългъ. Добруджанското българско население и българската общественостъ ценятъ тъй и заслуги и тѣ ще бѣдатъ вписани въ лѣтописитъ на добруджанското освободително дѣло.

Смѣтамъ, че не правя локална политика, като пледирамъ предъ васъ въпроса за приличане на добруджанската интелигенция къмъ управлението на общинитъ, на околнитъ и на другитъ държавни учреждения въ Добруджа. Касае се за една интелигенция, която до скоро е живѣла въ робство, но съ заслуги къмъ националното дѣло, която има голѣмъ дѣлъ въ борбата за освобождение и къмъ която всички ние държимъ сега и грижи, и внимание.

За да не бѣда криво разбранъ, че искамъ да се заематъ всички служби въ Добруджа само отъ добруджанци, бързамъ да заявя, че не пль казвамъ това. Всѣкога съмъ казвалъ, че го кажа и тукъ. Добруджа не принадлежи само на добруджанци. Добруджа е всеобща българска земя. Тамъ лежатъ коститъ на хиляди български войни, паднали за свободата на Добруджа и на другитъ поробени български земи. Но имъ служимъ, за да ги освободимъ.

че това зрящо звено конюпроекта казва, че по-успѣшно и по-результатно могатъ да се носятъ, щомъ катъ тѣ се заематъ отъ мѣстни хора“.

ИВАНЪ СТ. ПОПОВЪ

Брашна, трици, зърнени храни на едро и експортъ. Валцова мелница „ИВАНЪ СТОЯНОВЪ“, за производство на всички видове и качества брашна, гризъ и постояненъ складъ на сжитѣ.

Специално брашно № 0 за козунаци и сладки въ книжни торбички по 2 кг., 4 кг. и 5 кг.

МЕЛНИЦАТА Е НАГРАДЕНА СЪ:

Златенъ медалъ отъ Парижкото изложение	1902 г.
Сребренъ медалъ отъ Миланското изложение	1906
Сребренъ медалъ отъ Лиежкото изложение	1905
Златенъ медалъ отъ Лондонското изложение	1907
Сребренъ медалъ отъ Одеското изложение	1911
Златенъ медалъ отъ Сенъ Луизкото изложение	1904
Сребренъ медалъ отъ Бѣлг. нац. мостр. панаиръ	1934

Кантора: ВАРНА, ул. „Охридъ“ № 26 — Телефонъ 2292

Мелница: Рѣка Девня, телефонъ № 14 30—3

Сбогуването на г. инж. Старцевъ

Прощалното писмо къмъ добричките граждани на досегашния кметъ

Повече отъ три месеца пребивава въ нашата срѣда единъ крайно енергиченъ и всецѣло отдаващъ се на повѣрената му задача човѣкъ. Първиятъ кметъ на новоосвободения Добричъ дойде съ високото съзнание на предстоящата му мисия не само на администраторъ, но и на творецъ въ всички отпрати на града, който години наредъ е бивалъ съзнателно занемаряванъ отъ едно мащенско владичество.

И днесъ признателнитъ добришки граждани не могатъ, освенъ да констатирайтъ всеобщитъ резултати на една въдохновена дейностъ, прокарвана при толкова неблагоприятни условия. Ето защо, тѣ винаги ще си спомнятъ съ едно топло чувство за своя пръвъ кметъ, който съ яви между тяхъ и като пионеръ на тъй копнежено очакваната свобода.

При своето заминаване г. инж. Старцевъ отправя чрезъ нашия вестникъ следнитъ топли думи къмъ своитъ досегашни граждани:

Когато стѣпихъ пръвъ пътъ на г. Добричъ, въ надвечерието на свободата на града, която свобода съ Божията воля ще остане вѣчна, бѣхъ преизпълненъ съ разнородни чувства, които съжеството ми едва побраше.

Ний бѣхме една малка административна войска, слѣзла отъ влака, бѣхме група върху новоосвободената земя идващи на помощъ на сънародницитъ си, за да сложимъ началото на новото, на българското управление въ Добруджа.

Интереса къмъ насъ отъ страна на тѣзи които бѣха излѣзли да ни посрещатъ бѣше затрогващъ — чув-

ствата бѣха взаимни и тържествени въздържани.

Назадъ не бѣха още вдигнати граничитъ знаци, повалени отъ Кривовската спогодба.

Като че ли по взаимно съгласие между посрещачитъ и срещнатитъ изблизитъ на истинскитъ чувства бѣ решено да остане неизвестно другитъ, на които днитъ въ Добричъ бѣха прочетени.

Тѣзи чувства се разразиха следъ нѣколко дни съ мощъ, която ще остане паметна за цѣлата страна.

Нанушанки Добричъ отнасямъ въ земя на чудесни и неизгладими спомени. Презъ тримесечното ми пребиваване въ този градъ, видѣхъ развѣтитъ като никога знамената, символизиратъ свободата на родната ми, видѣхъ нескончаемитъ кървани на сънародницитъ си, Северъ влачащи неволята, прегрнали останкитъ отъ имуществото, свили стегнато въ сърцето си мѣна за напуснатитъ домове, вѣдежда за новото и неизвѣстно бѣдеше въ предѣлитъ на отатъ.

Малката армия дошла да ни даде единъ приятенъ дългъ, напушъ чѣ предѣлитъ на Добруджа за стара България.

Нареденъ въ това число, похвалявамъ отъ все сърдце на всички тѣли отъ Добричъ да бѣдатъ го, безпредѣлно много щастливи, никога да не забравятъ, че имамъ дългъ и възможностъ, чрезъ сие да превърнатъ Добричъ въ разцовъ градъ на Царството.

Всички ние, които бѣхме тукъ, които го нанушаме, ще бѣдемъ стѣпни да го видимъ отново съ ситѣтъ му жители и да констатирайтъ съ радостъ тѣхнитъ постижения.

Дано въ желанието си да сложимъ началото за най-хубавото бѣдеше на Добричъ, не сме разочаровали никого, дано бѣдешето ни даде възможностъ да помогнемъ нѣщо на града, който не можимъ да не оставимъ.

Д-ръ СИМЕОНЪ СЛАВОВЪ

ВОЕНЕНЪ ЛЕКАРЪ

Приема болни всѣки день
кабинетъ ул. 25 Септември № 15 — Добричъ

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

ПРИЕМА БОЛНИ

ул. „25 Септември“ № 8 (бившъ кабинетъ на д-ръ Салби)

„БАЛКАНЪ“

Българско осигурително друнество
ул. „Кн. Симеонъ Търновски“ № 11, Тел. 159 ДОБРИЧЪ

Съобщава на добруджанци, че установи свой представителъ за цѣла Добруджа, който извършва всички видове застраховки за: ЖИВОТЪ, ПОЖАРЪ, ЗЛОПОЛУКА, ТРАНСПОРТЪ и др.

ПЕТКО ДАНЧЕВЪ

АСЕНЪ ИВ. БОЕВЪ

БАЙ ГАНЮВИТЪ ВЛУЦИ ВЪ ЕВРОПА ИЛИ

БЪЛГАРСКИ СТУДЕНТСКИ СИЛУЕТИ ВЪ ЧУЖБИНА

ПРЕЖИВЕНЪ ХУМОРЪ, СТРАДАНИЕ И ВЕЛИЧИЕ ИЗЪ ДНЕВНИКА НА ЕДИНЪ БЪЛГАРСКИ СТУДЕНТЪ ВЪ ЧУЖБИНА

ПОСВЕЩЕНИЕ, ЗАВЕТЪ И ДЪЛГЪ

Посвещава се на всички онѣзи, които не са се страхували отъ непреодолимитъ трудности, не са се срамували отъ временнитъ падения, а съ гордостъ са си спомнявали за тихитъ подвигъ, извършенъ презъ страдания и изпитанитъ въ живота.

Посвещава се, като недоизживѣно възпоменание на онѣзи, за които невъзможното въ вихъра на битието е било само една степенъ не по-малко възможно отъ невъзможното, и поощрение на идешитъ по житейския дръмъ на отечественото благо, за които идеалитъ на живота, рода и човѣчеството не са били лебедовата пѣсенъ на миналото, а пѣсенъ на вѣчно възкресаваша фениксъ на духа по творческия хоризонтъ на бѣдешето.

ВМѢСТО ПРЕДГОВОРЪ

Високиятъ и изпълненъ дългъ къмъ истината

Следващитъ страници не са хумористични измислици, а мозайка, характеристични отломки отъ самата житейска действителностъ, която ще бѣде вѣчно жива и всечовѣшка, докато има на свѣта знание, наука, идеали, трудности, изпитания и народенъ гений и духъ, който се стреми да ги преодолие, притежава и владѣе.

ОБЩО МОТО: Нѣма единъ български студентъ, който да изплотвя всички тѣзи качества, но всѣки български студентъ притежава нѣкоя отъ тяхъ.

Най-изпитаното ръководство въ живота е собствения опитъ и този на другитъ люде или народи, най-великата школа въ живота е самия животъ. Левъ Толстой, великиятъ всечовѣшки правоучител е обичалъ да казва: „Азъ имамъ само единъ учителъ и той бѣше селенинъ Бендеревъ“. Моитъ първи истински учители въ живота бѣха двама непознати български войници, двама отъ безсмъртнитъ онѣзи, които побеждаха като великани, мрѣха като светци и завещаха подвизи по-вѣчни и отъ вѣчността. Бѣха години усилени, времена на спрѣхнапрежение и героизъмъ: епичното начало на една нова историческа епоха, която почна стихийно, но не завърши, защото само онѣзи народи са велики, чието национално дѣло не е завършенъ продуктъ на настоящето, а борчески проблемъ и на бѣдешето. Само когато нощта,

тъматата на вѣковното народно страдание се съедини съ зноиния день на героичнитъ усилия, ще се роди зората на свободата. Музата на свободата кже своитъ очи въ пѣки отъ съззи — съзизитъ на майкитъ мжченици, и тъпче съ нозетъ си едно море отъ кърви — кръвта на бацитъ и чедата юнаци. Българскиятъ народъ е днесъ свободенъ, защото въ сината броевица на вѣковетъ той не забравилъ, че предтеча на свободата е миризматъ на барутъ и кръвъ, а не тази на пудра и парфюмъ; затова той направи отъ гробищата окопи, отъ Божия храмъ и монастиръ — Термопили, отъ кръста на Голгота — боевъ прикладъ.

Въ днитъ на мобилизация въ балканската война като че ли единъ електрически токъ бѣше протекълъ въ всѣка българска клетка: българскиятъ народъ бѣ призванъ отъ Бога къмъ велика и истори-

ческа мисия — свободата на та робъ. Бѣхъ тринадесетъ шенъ юноша. Въодушевенъ родъ се бѣ събралъ да изтъ прославения сливенски дейтъ пѣхотенъ полкъ. Следъ божната служба почнаха раздѣлитъ прощанията: една гора отъ ти, едно море отъ хора следъ войската по цѣли километри, лечъ отъ града. Единъ вола напусна временно редицата, зе малко напредъ, съ лице рено отъ току що прижетва — по говора се ви че той бѣше отъ горненскитъ ленски) села, и съ заканителна гната дѣлница се провикна: де Господи щото войната де и цѣла година, но да освободатъ поробенитъ си братя; защото бодата е единичното човѣшко го, което не се откупва съ по и кланно звѣнтящо златъ съ кръвъ, булина и юнашка: когато мжченикътъ стане ше заслужи свободата и ше освободенъ“. А ние бѣхме вѣка мжченици, затова ис

ТЕ БИВА ДА СМЕ СПОКОЙНИ

Мога да твърдя, че гражданите от старите предели на царството нямат представа за нова, което служебният език нарича „преселване на българите от С. Добруджа в Юж. а по силата на Крайовския договор“. И така е по-добре...

Случи се, че това преселване рѣбваше да започне през лютото време на дъждовет и да продължи при вихрит на дна историческа добруджанска има. Денонощното напрежение а човѣшките сили на онѣзи, оито държавата изпрати тука, ато най-подбрани и доказани руженици за ликвидирането на дно от отреденитѣ страдания а българския народъ, не мога да отстраня хилядитѣ неоди, които зимата, тѣй бър-е дошла съ своята свирепостъ, абави къмъ съществуящитѣ ече. Затуй все още има по зарупанитѣ съ прѣспи пѣтици аруци съ багажъ, изъ който е показватъ свѣтлитѣ лица а децата, все още има купница юкжнина изъ двороветъ на теотопленитѣ кѣщи, все още има добитѣкъ, навързанъ за църветата въ градинитѣ.

Мисля да сме разбрали, че българитѣ отъ С. Добруджа не сж ни дошли на гости, за да ги отрупваме презъ първитѣ дни съ внимание и да показваме предъ тѣхъ любезната си усмивка съ надеждата, че тѣ скоро ще си отидатъ и съ таи наша надежда да ги оставимъ въ последующитѣ дни самъ на себе си. Нѣма какво да се оставатъ при насъ за дълго време. Така, ама, напомнятъ

радиото ни отъ месецъ септември 1940 — касателно оно-за, което бѣха извършили въ Ю. Добруджа отгжпващитѣ юйски, следъ като четвъртъ зѣкъ същата тази областъ бѣ подложена на едно осиромашаване, което покърти всички първи посетители на тази земя. Това напомняне трѣба да се направи сега, за да се разбере, че мѣстното население може да даде съдействие на властѣта само до известенъ предѣлъ. И все пакъ, споредъ признанията на заслужаващитѣ всѣка администрация държавни служители, безъ съдействието на мѣстното население, колкото и оголено и смазано, акцията по настаняването на северодобруджанци би била извънредно много мѣчна. Мѣстното население е давало на разположение конетѣ си, колѣтѣ си, оборитѣ си, кѣщитѣ си, домоветѣ си, плѣвата си и залька си, отъ които то само-

то е имало необходима нужда, дори самото то е поддѣжало на подпомагане отъ държавата.

Който може да види презъ сѣжнитѣ облаци, слѣзли ниско до земята, бодритѣ и радостни лица на преселницитѣ, а презъ писъка на мразовития вѣтъръ да чуе тѣхния чистъ български езикъ, той не ще може да остане спокоенъ предъ понасяното безъ ропотъ и съ българска твърдостъ страдание и не би си лѣгналъ вечеръ въ топлата стая безъ да се попита съ тревога, дали всички деца въ Добруджа сж заспали въ топло лѣгло.

Тази загриженостъ личи по лицата на всички чиновници въ Ю. Добруджа и по лицето на всѣки обитател на тази областъ. Тѣ трѣба да узнаятъ, че държавата съ рѣдка готовностъ сложи на разположение всички срдѣства, съ които е могла да разполага въ момента. И, въпрѣки това, въ Ю. Добруджа сега трѣба да се прояви щедра благотворителностъ. Тукъ хората си спомнятъ, че въ България съществуватъ множество организации, които съхраняватъ спестявания и фондове, предназначени за почивни станции или лѣтовни домове, пъкъ иматъ въ уставитѣ си разпоредби да се подпомагатъ бедствующитѣ и страдащитѣ въ нашата хубава страна. Какъ е необходимо да бждатъ помолени тѣзи организации да изпратятъ въ Ю. Добруджа свои представители, за да видятъ съ очитѣ си мѣлчаливото, но опасно страдание, на онѣзи, които сж дошли отъ Бейдаутъ, селото, отъ Еникѣй

село, отъ Левски, отъ Башкѣй, селото на Димитър Петковъ, отъ Черна, селото на добруджанския поетъ Панайотъ Станчевъ Черна, когото въ съседната страна боготворятъ тѣй, както ние боготворимъ Вазова. Тогава въ кѣщитѣ на онѣзи хора ще се поставятъ печки и въ тѣхъ ще гори български вж-гленъ, за да могатъ тѣ на божествено сладкия български езикъ, съ който сж дошли и който сж запазили като най-скъпото си богатство, да разправятъ на най-малкитѣ и на по-големитѣ приказки за Караджата, за Левски, за Димитър Чолака и за България, за нейния блѣнуванъ Царъ и за сѣнищата си, които сж сънували все въ една земя, която тѣ сж знаели, че се нарича Велика България и на която сега ще

сждбата, самъ Богъ ни заповѣда да бждемъ герои. Никоя читанка, никой учител не бѣше казалъ съ такава стихийна простота вѣчна човѣшка мъдростъ: „само когато робътъ стане мъченикъ и мъченикътъ герой ще заслужи свободата“. И най-дълбоката мисль въ творчеството на единъ Гюте, която е изложена на показъ въ оригинала на Гюте въ Ваймарския музей, не е по-мѣдра и велика: „само този заслужава свободата както и живота, по-важна за младежа отъ цѣлата съвкупностъ математически формули, безпредметни исторически дати, цитати и декламации изъ чуждата литература, научени сждения въ часоветѣ по логика и етика...“

Зармата и верѣлъ гордата стѣпка на българския войнъ, познавахъ още като невръстно дете неговата самопожертвувателностъ и героиска човѣчностъ. Следъ години за нея ми даде ценно свидетелство единъ случайно срещнатъ презъ време на единъ излетъ въ виенската гора нѣмски офицеръ — боецъ: „познавахъ вашия офицеръ и войникъ отъ картинната демонстрация, която се правѣше на прославната българска атака на Одринъ въ нащитѣ военни академии; но Свѣтовната война ми поучи да ценя особено българския героизъмъ: той е възвишена синтези не само на вашата бойна стихия, но и на царската човѣчностъ на българската душа...“ Така азъ помолихъ войницитѣ и тѣ ме приеха съ готовностъ въ своята срдѣца. Цѣлиятъ влакъ приличаше на изригващъ вулканъ; всички въ радостъта си стрѣлѣха непрѣкъснато. Притиснатъ отъ десетки войници, задъ мене, предъ мене, отгоре, отдолу пушкитѣ бѣяха огнь. Едва четиринадесетъ годишенъ, есте-

Преброяването на населението въ Ю. Добруджа

Преброяването на население-то въ Южна Добруджа ще се извърши на 31 януарий 1941 г.

Агентъ контролоритѣ и агентъ преброителитѣ трѣба да проучатъ най-подробно даденитѣ имъ улжвения и формуляри относно преброяването, както и да обходятъ домакинствата вписани въ раздаденитѣ имъ папки.

Всички агентъ преброители за гр. Добричъ, които не сж се явили въ общината (гражд. отделение) да си получатъ преброителнитѣ папки — да сторятъ това веднага.

Допълнително съ обявление, барабанъ и по радиото, ще се разгласи за дагата на конференцитѣ, които ще предшествуватъ преброяването.

изъ ДОБРУДЖА

КАВАРНА

ОТКРИВАНЕТО НА ОКОЛИЙСКИ СЖДЪ

На 29 декември м. г. сутринта се извърши водосвѣта по официалното откриване на околийския сждъ въ гр. Каварна. Водосвѣта се извърши отъ енорийския свещеникъ въ съслужение на пѣвческия хоръ, въ присѣствието на официалнитѣ лица и многолюдно гражданство. Отраднo впечатление направи на гражданството изящната мебелировка и уредба на сжда, която се дължи на организаторския духъ и вещина на околийския сждия Атанасъ Василевъ, който следъ привърш-

та въ който ще се раздава обективно, авторитетно, безкористно, безпристрастно и законно българско правосъдие.

Отговори мѣстния адвокатъ г. Василъ Холевичъ, който съ прочувствени думи изказа радостта и задоволството на каварненци за отзивчивостта на българското правителство къмъ нуждитѣ на гр. Каварна и района му.

Всѣки, който отблизо желае да следя живота въ Добруджа, да се запише за вестникъ „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“

служатъ съ цѣлата си душа. Да можете и вие да седнете край печката и да послушате тѣзи приказки...

А. АЙДЕМИРСКИ

ствено, отначало потрепвахъ. Въ една неволна пауза единъ отъ войницитѣ, разбирайки, че съмъ ученикъ, поучително и съ повишенъ тонъ заговори: „ние победихме по бойнитѣ полета, идемъ отъ славнитѣ Криволашки позиции, дето сразихме прага съ сжция устремъ както и турцитѣ. Но изгубихме войната, защото я водихме безъ умъ („акълъ“). Затуй вие младитѣ учете, събирайте наука и мъдростъ: свободата се извоюва не съ едно, а съ две оржжия — пушката и книгата“ и туряйки ржцетѣ ми на пушката си, войникътъ завърши: „А сега се научи да стрѣляшъ защото пѣтя, по който робътъ трѣба да мине за да стане свободенъ съ освѣглява отъ свѣтлината излъчвана отъ книгата, но бива разчистванъ отъ огъня на тази изпитана пушка“. И се изреждаха войницитѣ подредъ да ми даватъ за моментъ пушката си да стрелямъ докато най-последъ пристигнахме на желаното мѣсто.

(С л е д в а)

КЪМЪ ДОБРУДЖАНЦИ

Ние познаваме до най-дребната подробностъ вашето сегашно положение, защото то е постоянно предъ очитѣ ни. Намъ сж много добре известни вашитѣ болки, защото жиаѣхме заедно съ васъ тѣжното минало, което ги причини. Ние сме дълбоко проникнати отъ безспорната справедливостъ на вашитѣ тѣй скромни искания, защото сж резултатъ на една незавидна участъ, която дѣлихме братски.

Днесъ сме вече свободни и всички сме приютени подъ закрилническия скютъ на майката-Отечество. Ние

съ радостъ наблюдаваме вашия тихъ, но тѣй непринуденъ и тѣй вглѣбенъ възторгъ отъ свободата, дълбоко убедени въ неговия творчески стимулъ въ процеса на приобщаването ви къмъ новото положение.

И ние вдъхновено можемъ да ви увѣримъ, че всички ваши предишни мечти за спокоенъ, правдивъ и светълъ животъ ще се напълно сбжднатъ, а нашия роденъ край ще се превърне въ най-цвѣтущата жгъ на благословената българска земя!

„ДОБР. ГЛАСЪ“

ОБЯВЛЕНИЕ

Инспекцията на труда и о. о., гр. Добричъ, обявява, че търси да наеме за нуждитѣ на службата едно помещение, състоящо се отъ 8 — 12 стаи, дърварникъ и клозетъ, при доброволно споразумяване. Предложенията ще се присматъ до 20 Януарий 1941 година включително, въ помещението на Инспекцията на труда и о. о. гр. Добричъ — Областното управление.

Всички разноси по публикация, гербъ, данъци и др. сж за смѣтка на наемодателя.

Н-никъ на инспекцията: АТАНАСЪ ПЕТРОВЪ

Д-ръ ЛЮБЕНЪ ДАСКАЛОВЪ

ЗАВЪРНА СЕ ОТЪ ЗАПАСА И ПРИЕМА БОЛНИ (Бившъ кабинетъ на д-ръ Л. СЕМОВЪ) — ДОБРИЧЪ

ДОБРУДЖАНСКИ СТОПАНИ

Показайте си още сега прочутитѣ вършачки „СЛАВЪ“ и такива безъ апарати, съ голѣмина отъ 22 цола до 60 за да ги имате на време за сезона. Вършачка „СЛАВЪ“ Ви гарантира: висока производителностъ, идеално пречистено и сортирано зърно, солидностъ, дълготрайностъ, съ съмени лагер и стоманени рамки.

Генераленъ представител за България „ТРИУМФЪ“ С бирателно Д-во София

Справки за цени и проспекти, при главния представител за ЮЖНА ДОБРУДЖА

Александъръ Х. Маринчевъ — гр. Тутраканъ

Добруджанци!

Посетите ли СОФИЯ, българската столица, не изпускайте да посетите и магазинъ НЕДЪЛКОВЪ а д на ул. „ПИРОТСКА“ № 9 отъ кадето можите да снабдите съ ЧИСТО ВЪЛНЕНИ ПЛАТОВЕ ЗА ВСИЧКИ СЕЗОНИ сжщо и ОДЕЯЛА всѣкакви видове и цвѣтове изработка отъ чиста вълна.

СЪ ПОЧИТАНИЕ НЕДЪЛКОВЪ А. Д.

Зжби за чепкала за парцали

европейски, плоски и обли, набити (обковани) на дѣскитѣ, всѣкакви размѣри на складъ и закупко-продажба на окаянии текстилни машини — дарази и чепкала за парцали при

26—3—3

Лазаръ Коднабашевъ гр. Казанлъкъ

ДОБРУДЖАНЦИ ГОСТИ НА ВАРНА

Първа ШУМЕНСКА берария, ресторантъ, карнацария — срещу кино „Ранковъ“ — ул. Шипка, Ви предлага питателна храна, домашна кухня и домашни вина.

ПОСЕТЕТЕ ДА СЕ УВѢРИТЕ

Две братчета

СТОЯНЪ И ВАСКО

СВОБОДНИ И СИЛНИ

Честита свобода, братя добруджанци!

А следъ нея, да се замислимъ за бъдещето. Свободата не ни е дарена, за да ликуваме въ нейнитъ обятия. Тя трѣбва да ни направи по-силни. Така ще я запазимъ винаги за насъ.

Откърмени въ кървитъ на една героична борба, ние имаме дългътъ да запазимъ героичното начало и въ свободниятъ миренъ животъ. А то значи борбата да продължи сега срещу недъжитъ въ нашия личенъ и общественъ битъ.

Живѣли единствено чрезъ въздуха на националната идея, която е смисълъ и целъ на всинца ни, сега по-въдновенно и по-пламенно трѣбва да я разгаряме въ душата на народа,

за да бжде тя огъня, въ който ще изгарятъ всички наши вътрешни противоречия.

Работили за народа си, днесъ отново той ще е нашиятъ вдъхновителъ. Близко до него и нуждитъ му, като истински апостоли, да го подкрепимъ въ справедливитъ му стремежи и искания и да го водимъ къмъ съвършенство!

Свободни въ правата си и силни чрезъ идеитъ си, ние ще бждемъ народа, който, наистина, ще осъществи мисията на България на Балканитъ. А тя се изразява въ думитъ на възрожденцитъ: свободна, независима и обединена България.

ЛАЗАРЪ ПОПОВЪ
(Народенъ представителъ)

ВЕСТИ

Тъхни величества Царя и Царицата сж благоволили по случай коледнитъ празници да изпратятъ чрезъ Добришката община 40 тона дърва и сумата 5,000 лв. на беднитъ жители.

— Шуменския обл. директоръ е получилъ отъ Комитета за подпомагане добруджанци 20,000 кгр. захаръ и сжщото количество оризъ.

Научаваме съ радостъ, че това дарение е направено и съ Височайше участие.

Съюза на вълнено-текстилната индустрия е подарилъ за добруджанци 1791 м. платъ и 140 одеала. Горещо благодаримъ!

— Отъ вчера всички клонове въ ю. Добруджа на Бълг. Земедѣлска и Кооп. Банка започнаха да раздаватъ фуражъ на преселницитъ за изхранване на добитъка имъ. Фуража се състои отъ: слама, сѣно, цвѣклови рѣзенки и сѣночогледово кюспе. Той ще се раздава на по-заможнитъ преселници срѣщу заплащане на цени, по-ниски отъ пазарнитъ, а на неимеющитъ срѣдства въ заемъ — залогъ на добитъка имъ.

Добришкия клонъ на Банката е открилъ складъ за горепосочения фуражъ въ Земедѣлското училище край града.

— Въ Балчикъ е основанъ общограждански комитетъ, съставенъ отъ видни граждани и служебни лица.

Ние сме дълбоко убедени, че това комитетъ скоро ще започне усърдна общополезна дейность.

— Снощи всички телефонни връзки между Добричъ и другитъ центрове отъ Царството бѣха прекъснати. Поледицата е разкъсала на много мѣста телефонитъ жици. Групи отъ работници заминаха рано тази сутринъ, за да поправятъ повредитъ.

— Управлението на Всебългарския Съюзъ „Отецъ Пансий“ желае да знае въ кои селища на Добруджа има вече основани читалища, за да имъ изпрати даромъ книги и календари. Умоляватъ се читалищнитъ настоятели да му се обадятъ.

— На 1 т. м. е излъзълъ първия брой отъ в. „Подемъ“, който се издава отъ общогражданския комитетъ въ Силистра и ще излиза два пжти месечно. Научаваме, че първия брой на вестника, редактиранъ отъ вдъхновения културенъ и стопански деецъ г. Др. Божиновъ, е билъ посрѣщанъ много добре отъ силистренци.

Пожелаваме на нашия сжлпъ крайдунавски събратъ дългъ и плодотворенъ животъ!

— Самоубесила се е жителката отъ Добричъ Руска Ангелова Жекова, 70 годишна. Причинитъ сж отъ семеенъ характеръ.

— Пжтнитъ съобщения въ Добруджа ставатъ още много по-трудно. Вчера се „работи“ за разчищането на шосето Силистра — Добричъ, колата на добришкия околийски инженеръ заедно съ други петъ камиона поразчистиха шосето Добричъ — Варна. По-трудно ще се преправи пжтя за Балчикъ и Каварна. Съобщенията между селата се извършватъ само съ шейни и каруци.

Рузвелтъ обвиненъ, че води с. щ. къмъ война

ВАШИНГТОНЪ 3 (Г. Т. А.). Депутата Дтъгъ Коксъ заяви днесъ въ парламента, че решението на президента Рузвелтъ да подпомага всеотностранно Англия е равно-

силно на намѣса въ европейската война на страната на Британия. Оратора енергично осъди дейното участие на Америка въ европейския конфликтъ.

Докато въ Германия се взематъ едни мърки, въ Англия...

БЕРЛИНЪ 3 — (Тасс) Отъ 8 януарий хранителнитъ дажби ще се увеличатъ. Всѣки германецъ ще може да получава 250 гр. зеленчукъ, или съответното количество кондензирано млѣко; 150 гр. оризъ и въ по-увеличенъ размѣръ чай, кафе и др.

ЛОНДОНЪ 3 (Ройтеръ) Правителството реши да намали дажбата на картофи, а сжщевременно разпреди спирането на нѣкои влакове, за да може да се пестятъ каменитъ вжглища.

Интереса къмъ Бисмаркъ въ Съветска Русия

МОСКВА 3 — (Тасс) Вжкъ „Известия“ съобщава, че библиотеката за външна политика е издала вече и втория томъ отъ мемоаритъ на голѣмия германски политически мжжъ Бисмаркъ, интереса къмъ когото въ Съв. Русия расте непрекъснато.

Понастоящемъ се готви и второ издание на първия томъ отъ тия мемоари. Тия издания се редактиратъ отъ бившия пом. комисаръ на външнитъ работи г. Потемкинъ въ сътрудничество съ видни съветски историци.

Полъ Бодуенъ подаль оставка

Виши 3 (Ф. Т. А.). Министра, безъ портфейлъ г. Полъ Бодуенъ, първия министъръ на външнитъ работи въ кабинета на Маршалъ Петенъ, подаде оставка.

Италиянско съобщение

РИМЪ 3 (Стефани). Съобщение № 210 на Генералния щабъ съобщава нѣжде отъ Италия, че въ областта на Киринайка сж биле отблъснати всички английски нападения. Единъ италиянски самолетъ е нападналъ единъ неприятелски кръстосвачъ, като е успѣлъ да го значително засѣгне. Едно английско отдѣление е било обградено въ пустинята.

Съ преграденъ огънь и редица контра-атаки сж биле отблъснати гръцкитъ

нападения. Гръцки самолети сж се опитали да се приближатъ до Елбасанъ, но биле отблъснати.

Въ ист. Африка нищо значително за отблъскване.

Потопена италиянска подводница

ЛОНДОНЪ 3 (Ройтеръ). Една английска подводница успѣ да потопи италиянска подводница, като я засѣгна съ торпила въ предната ѝ частъ.

Сензационни арести въ Турция

ВАШИОНГТОНЪ 3. „Ню-Йоркъ таймсъ“ съобщава, че турската полиция е арестувала 12 английски поданници, между които единъ близъкъ човѣкъ на чужда легация, бидейки обвинени въ разпространяването на фалшиви английски лири стерлинги на обща стойностъ 150 хиляди Тази акция е целѣла подценяването на английската лира.

ЗЛОБОДНЕВНЕ

Кметътъ на Силистра днесъ имаше много посетители. Тѣ сж преселници отъ Тулча. Снематъ калпацитъ си отъ въ коридора и влизатъ единъ по единъ. Кметътъ изслушва всѣкого и записва нѣщо въ бележника.

Влиза старецъ, съ изтъкнати астрганенъ калпакъ въ ржка. Подпира се съ бабустъ. Кметътъ го пита отъ какво има нужда. Посетителътъ млѣч застаналъ почтително, малко наведени Исква да каже нѣщо, но гласътъ му застиналъ на гърлото.

— Да, навѣрно и вие имате нужда отъ дърва, отъ карта за безплатно посещение на транезарията, казва кметътъ. Какъ ви е името?

Стариятъ човѣкъ млѣчи. Кметътъ тогава вдига глава и срѣща две разплакани старчески очи.

— Моля ви, седнете — поканва кметътъ — ето сега всичко ще се съчини.

Най-после посетителътъ казва: — Благодаря ви отъ сърдце, господине кмете. Дойдохъ да ви прегръна отъ мое име и отъ името на всички мои съграждани. Азъ съмъ последниятъ български кметъ на Тулча. Следенъ напуснахъ този градъ, като капитанътъ на потъващъ корабъ следенъ го напуца. Монѣтъ тулча сж ви безкрайно признателни. Азъ се нуждаю — моля ви гледайте та да наредите...

Кметътъ на Силистра прегръща съ гордъ събратъ, който иска да си страданията и лишенията на едно гнаничество.

ИСПЕРИХЪ

Кмета на Варна къмъ добруджанци

Г-нъ инж. Янко Мустаковъ, общоуважаемия кметъ на Варна ни изпраща долу помѣстеното горещо и тѣй сърдечно повелание.

Ние — добруджанци — го приеаме съ благодарность, най-вече защото иде отъ оня градъ, който дълги години наредъ нерадата ни участие превъ робството.

СКЖПИ ДОБРУДЖАНЦИ,

Особено съмъ честитъ, по случай настѣпването на новата 1941 година, да ви донеса отъ страна на варненскитъ граждани и отъ свое име братски и сърдечни пожелания за шастие, радостъ и благополучие.

Презпжтненъ съ чувства на радостъ и умиление, неизказано съмъ, че настѣпва най-послѣтъ, когато мога да ви отправя, по случай настѣпването на новата година, приветитъ и благопожеланията на варненци чрезъ колонитъ на вашия дълго-

годишенъ борецъ — светилинкъ, вестникъ „Добруджански гласъ“.

Тежки и пълни съ изпитание бѣха годинитъ на черното робство, които вие изживѣхте съ вдигната глава и съ никога неугасващъ пламѣкъ на надежда за освобождение на златна Добруджа — люлката на българската независима държава.

Бждете горди, че съ коравия свой български духъ превъзможнахте страдания и много болки.

Отмахнете вече отъ вашитъ сърдца за винаги кошмара на скръбта и робското унижение; изпжтнете душитъ си съ обща радостъ; укрепотъ волята си за пошастливъ утрешенъ день за сжпата ни родина и всички българи отъ всички български окрайнини!

Съ тия чувства и пожелания варненци отправятъ чрезъ вестникъ поздравитъ.

Честита — бжжъ за винаги новата 1941 година!

ИНЖ. ЯНКО МУСТАКОВЪ
кметъ на гр. Варна

Не искатъ да превозватъ за Англия

Протести на американскитъ корабоприетатели

НЮ-ЙОРКЪ, 3. (Г. Т. А.). Корабоприетателитъ отъ Съединенитъ Щати сж изпратили до правителството отъ Вашингтонъ дълго изложение, въ което заявяватъ, че не желаятъ да превозватъ съ американски параходци изпращанитъ за Англия стоки. Корабоприетателитъ намиратъ, че поради германската блокада преминаването на Тихия океанъ става все по-застрашително и че ако Съед. Щати продължаватъ да подкрепятъ Британия вътрешната търговия на Америка се обрича на гибелъ. Тази търговия до сега е загубила поради подкрепянето на Англия 40 на сто отъ мирновременната си дейность.

Въздушни нападения надъ Англия

ЛОНДОНЪ 3 (Ройтеръ). Министертвото на въздухоплаването съобщава, че вчера и презъ тази нощъ германски бомбардировачи сж летѣли надъ южния Уелсъ и сж хвърлили много бомби, които сж разрушили много кжжи и други постройки. Има убити и много ранени, на много мѣста избухнаха пожари, но пожарнитъ команди успѣха да ги погасятъ.

ЛОНДОНЪ 3, (Ройтеръ). Снощи германски тежки бомбардировачи нападнаха Дѣблингъ. Избухналитъ бомби причинаха значителни поражения, има много хора затрупани подъ развалини. Днесъ сега бѣха извадени 7

души, които се отнесоха въ болницата. Германски самолети се появиха и надъ Графството Уиксфордъ, където щетитъ не сж тѣй голѣми.

Германския печатъ за Англия

БЕРЛИНЪ 3. (Г. Т. А.). Вжкъ „Локалъ Айцангер“ пише въ снощишя си брой, че въ Англия борческото настроение далечъ още не се е изпарило и че хората на острова не сж тѣй страхливи. Като подчертава, че войната не ще бжде много лесна, вестника добавя, че края при все това ще бжде само единъ, а именно — пжлната победа на германския войникъ.

Японцитъ взематъ мърки Нови бази край азиатския брѣгъ

МОСКВА 3 (Тасс). Кореспондента на в. „Ню-Йоркъ таймсъ“ отъ Хон-Конгъ съобщава, че японцитъ усилено построяватъ понастоящемъ две морски бази, едната отъ които на островъ Тайланъ.

Интересни археологически разкопки

БЕЙРУТЪ 3. Южно отъ града бѣха открити при едни разкопки сензационни находки. Изкопанъ бѣше единъ великолепенъ ковчегъ, изваянъ презъ втория в. Фигуритъ по него наподобаватъ много съ тия отъ ковчегъ, въ който е билъ погребанъ Александъръ Македонски.

ИЗВЕСТЯВАМЪ НА ВСИЧКИ ТЪРГОВЦИ, ЧЕ ОТКРИХЪ ВЪ ГР. ДОБРИЧЪ ПЪРВОКЛАСНА АВТОМАТИЧЕСКА

фабрика за книжни кисии

която изработва всички видове и размѣри кисии

Аабриката е снабдена съ печатница, която по желание на почитаемитъ клиенти, отпечатва фирмитъ имъ за реклама.

Продажбитъ се извършватъ въ самата фабрика

Ангелъ Н. Кефсизовъ
ГР. ДОБРИЧЪ

УЛ. ХЕРМАНЪ ГБОРИНГЪ № 38 (ОДУНЪ ПАЗАРЪ)